

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu

w sprawie **D. S.**

w przedmiocie zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 30 lipca 2012 r. w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku sądu odwoławczego z dnia 19 kwietnia 2012 r. wraz z uzasadnieniem w trybie art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k.

p o s t a n o w i ł :
zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że
wniosek skazanego D. S. o przywrócenie terminu pozostawić
bez rozpoznania .

UZASADNIENIE

Sąd uznał D. S. winnym zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów z art. 207 § 2 k.k. i art. 157 § 1 k.k. oraz art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za te czyny, po połączeniu kar jednostkowych wymierzył mu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Rozstrzygnięcie to zostało zmienione wyrokiem Sądu Okręgowego z 19 kwietnia 2012 r., w ten sposób, że karę łączną podwyższono do 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wnioskiem z 26 kwietnia 2012 r. obrońca zażądał doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem, a także doręczenia wyroku i jego uzasadnienia D. S. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczono obrońcy skazanego, natomiast nie doręczono go skazanemu. Ten ostatni złożył następnie wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu do sporządzenia kasacji, który postanowieniem z 18 lipca 2012 r., rozpoznano odmownie –

uzasadniono to tym, że upływ terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem i tak zamyka drogę do skutecznego wniesienia kasacji. Skazany wniósł pismem z 26 lipca 2012 r. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, którego to wniosku postanowieniem z 30 lipca 2012 r. nie uwzględniono, uzasadniając tym, że wobec poprawnego pouczenia skazanego o warunkach dopuszczalności kasacji i braku niezależnych od niego przyczyn niedochowania terminu, brak podstaw do przywrócenia. Na to postanowienie skazany wniósł zażalenie, które przyjęto i przekazano Sądowi Najwyższemu do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Kluczowa dla rozstrzygnięcia sprawy jest treść wniosku obrońcy z 26 kwietnia 2012 r. o doręczenie odpisu wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem; przedstawia się ona następująco: *„Zwracam się z wnioskiem o doręczenie mi odpisu wyroku z dnia 19.04.2011 r., wraz z uzasadnieniem. Nadto, wnoszę o doręczenie w/w wyroku oraz jego uzasadnienia skazanemu D. S. z jednoczesnym pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia kasacji.”* Tak zredagowana treść wniosku nie pozostawia wątpliwości, że jasno zwerbalizowaną intencją obrońcy było złożenie wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem nie tylko w imieniu własnym, tj. obrońcy, ale też w imieniu skazanego, ze skutkiem dla tego ostatniego. Dla Sądu Najwyższego niezrozumiałe jest, dlaczego wniosek w brzmieniu przytoczonym powyżej, skutkował doręczeniem odpisu wyroku z uzasadnieniem wyłącznie obrońcy. Można się jedynie domyślać, że jest to wynikiem zapatrywania, jakie Sąd Okręgowy wyraził w uzasadnieniu postanowienia z 16 lipca 2012 r., w myśl którego złożenie przez obrońcę wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem nie zwalnia z tej konieczności skazanego. Pogląd ten w ocenie Sądu Najwyższego jest błędny. Istotą roli procesowej obrońcy, jako reprezentanta oskarżonego czy skazanego w procesie karnym, jest dokonywanie w tymże procesie karnym czynności w imieniu reprezentowanego i z procesowym skutkiem dla tegoż. Trudno wskazać powody, dla którego rzecz miałaby się inaczej z czynnością procesową, o której mowa w art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k. – z całą pewnością także i wniosek o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem może złożyć obrońca w imieniu skazanego i ze skutkami dla tegoż. W niniejszej sprawie

nie ma wątpliwości, że taka właśnie była treść wniosku obrońcy z 26 kwietnia 2012 r., a zatem wniosek ten skutkował koniecznością doręczenia wyroku z uzasadnieniem zarówno obrońcy, jak i skazanemu.

Sąd Okręgowy winien zatem omawiany wniosek obrońcy wykonać w stosunku do skazanego, co dopiero otworzy temu ostatniemu termin 30-dniowy do wniesienia kasacji. Taka ocena stanu prawnego zmusza do przyjęcia, że postępowanie w sprawie przywrócenia skazanemu terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu z uzasadnieniem jest bezprzedmiotowe – wniosek ten przecież został skutecznie złożony. Z tego względu Sąd Najwyższy postanowił zaskarżone postanowienie zmienić w ten sposób, że wniosek pozostawić bez rozpoznania.

Na marginesie warto zauważyć, że takie postawienie kwestii skuteczności wniosku obrońcy z 26 kwietnia 2012 r. rzuca też nowe światło na postanowienie Sądu Okręgowego z 18 lipca 2012 r. o odmowie wyznaczenia skazanemu obrońcy do postępowania kasacyjnego – wszak odmowa ta oparta była na błędnym założeniu, że skuteczne wniesienie kasacji jest już niemożliwe. Należy zatem przyjąć, że przy doręczeniu skazanemu odpisu wyroku z uzasadnieniem należy pouczyć go o możliwości ponownego złożenia wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.